

som det af Angivelserne nedenfor vil fremgaae, intetsteds betydelig, og navnlig er den for Intet at regne i Sammenligning med de Afvigelser, som fandtes i den nugældende Lovs forskellige Pensjonsklasser. Den Uregelmæssighed, at en lavere Pensjonsklasse indbefattede et høiere Indtægtsbeløb end en høiere Klasse, er i alle Tilfælde her ganske undgaaet.

Da det saaledes allerede ved Klasseinddelingen har været nødvendigt at fastsætte, hvilke Indtægter der overhovedet kunde komme i Betragtning ved Pensioneringen, skal man her gjøre Rede for de Regler, man i saa Henseende har meent at maatte følge. Foruden den egentlige Rønning har man ikke havt Tvivl om, at Brødemolumentet, som i rundt Tal er anslaaet til 20 Rd., maatte medtages. Det Samme gjælder om Qvarleer, forsaavidt der ifølge Rønningens lovene tilkommer den, der ikke faaer det in natura, en Godtgjørelse derfor; for Corporaler har man ansat det til 30 Rd., for Undercorporaler og Menige til 18 Rd. Qvarleer er derimod ikke medregnet for de Underofficerer af Sergentsklassen, som undtagelsesviis kunne faae faadant in natura uden Afdrag i Rønningen i Righed med, hvad der finder Sted med Officerer under tilsvarende Forhold. Skjøndt Overmundering nærmest gives for Tjenestens Skyld, har man dog meent ikke at kunne see bort fra, at den ogsaa kan benyttes udenfor Tjenesten, og den er derfor, forsaavidt den ydes in natura, eller der gives Godtgjørelse derfor, medregnet, men dog kun med det mindre Beløb af 20 Rd. for alle Klasser. Da de Tillæg af henholdsviis 30 Rd. og 48 Rd., der for Underofficerer og Rigestillede i Hæren ere knyttede til Besiddelsen af Hæderslegene for 8 eller 16 Aars dadelfri Tjeneste, ikke nødvendigtviis oppebæres af enhver til Underofficersklassen hørende Person, som bliver at pensionere, kan der ligesaalet tages noget Hensyn til dem ved Klasseinddelingen som ved Pensjonsregulativets absolute Sætter, og da der desuden til Besiddelsen af Hæderslegene er knyttet den særegne Ret, at Tjenestetiden forhøies med 2 Aar, hvilket altid medfører en Pensjonsforhøielse og i visse Tilfælde endogfaa den langt betydeligere Fordeel, at Pensjonsretten

overhovedet kun opnaaes derved, skjønnes ikke, at disse Tillæg paa nogen anden Maade kunne tages i Betragtning. Denne sidstnævnte Retlighed er ikke knyttet til de iøvrigt ganske tilsvarende Tillæg, som ifølge Rønningens loven for Søværnet af 15de Mai 1868 § 12 tilkomme Underofficerer, Assistenten og Skrivere i Søværnet for 8 eller 16 Aars dadelfri Tjeneste; men da de af samme Grunde som Hæderstegnstillægene ikke kunne tages i Betragtning ved Indordningen i Pensjonsklasserne eller ved Pensjonsfættene i Regulativet, formenes det at være en uafviselig Billighedsfordring, at disse Tillæg faae samme Indflydelse paa Beregningen af Tjenestetiden som Hæderstegnene, og der er derfor i Lovforslagets § 4, hvori det er anseet rettest at samle alle Bestemmelserne om Tjenestetidsberegningen, optaget en Bestemmelse desangaaende.

I Henhold til de foranførte Regler for Indtægtsberegningen skal man her for hver Klasse og Underafdeling anføre de Grændser, indenfor hvilke Indtægtsbeløbene ligge:

	Hæren.	Søværnet.
1 Klasse A..	640 Rd.	640 Rd.—700 Rd.
1 — B..	540 -	520 - —540 -
2 — A..	460 -	440 - —460 -
2 — B..	415 -	395 - —435 -
3 — A..	340 -	340 - —385 -
3 — B..	315 -	307 - —335 -
4 —	220 -	252 - —290 -
5 — ..	omtrent 175 Rd.	83 f.
6 — ..	omtrent 160	— 63 -

I denne Fortegnelse er der imidlertid ikke taget Hensyn til de Officierer i Søværnet, der i Lovforslaget ere optagne under 1ste Klasse A, og hvis Rønning er 750 Rd., 850 Rd. eller 950 Rd., eftersom de i den paagældende Stilling have tjent under 5 Aar, over 5 Aar eller over 10 Aar. Da disse Officierer — Underconstructuren, Fabrikskriveren, Politiasistenten og Fuldmægtigene — som saadanne ikke henhøre til Underbefalingsmændene, kunde der reises Tvivl om, hvorvidt de overhovedet have deres Plads i det heromhandlede Lovforslag. Forsaavidt de nuværende Ihændehavere af disse